

Globus

Un relat de: [Vitre](#)

Alguna cosa dins nostre ens empeny cap a l'interior.
Hi ha una força que lluita per convertir-nos en passat,
en el forat negre de la memòria.
Hi ha una força que vol que no siguem,
o que només siguem matèria.
Una concentració de matèria
densa,
compacta
per no deixar passar la llum.
Ni el temps,
ni els records.

La vida és la força expansiva
d'un globus que tendeix a desinflar-se,
l'alè que compensa l'aire perdut,
el temps guanyat al vent
que fuig de no sabem on
i passa pel costat sense mirar-nos.

La vida és el cordill que aguanta el globus,
la mà que aguanta el cordill que aguanta el globus,
el nen que plora perquè se li ha escapat de les mans
el cordill que aguantava el globus.